

gynder at lytte, så vi kan nå at få taget det her af bordet. Der er mulighed for det, og det vil være katastrofalt i forhold til den krise, vi står midt i, hvis regeringen alligevel vælger at gennemføre det her.

Som det nok er fremgået meget klart, er vi imod forslagene.

Kl. 19:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så går vi til beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 19:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

De lovforslag, vi har behandlet i dag, er udtryk for en videreførelse af den proces, vi påbegyndte med kommunalreformen, hvor indgangen til beskæftigelsesindsatsen blev samlet ét sted både i forhold til borgere og til virksomheder. Etableringen af et strengt kommunalt beskæftigelsesystem betyder en administrativ forenkling og mindre bureaukrati i indsatsen for at hjælpe ledige tilbage i beskæftigelse. Jobcentre med én ledelse, én økonomistyring og én samlet finansiering vil sikre, at flest mulige ressourcer kan bruges på service over for virksomheder og ledige i stedet for at blive brugt på dobbeltadministration.

Det har været fremført, at det ikke er det rigtige tidspunkt at tage skridtet fuldt ud og placere beskæftigelsesindsatsen udelukkende i kommunerne, at den stigende ledighed vil gøre det svært for kommunerne at overkomme opgaven. Jeg kan ikke være mere uenig. At forenkle systemet, så man i stedet for at have to parallelle administrationer fremover kun har én administration, er for mig at se rettidig omhu.

Det giver os mulighed for at bruge de overskydende ressourcer på indsatsen for at få de ledige i job. Der er ikke tale om et spareforslag. De ressourcer, der bliver frigjort ved at forenkle administrationen, vil fuldt ud blive brugt i indsatsen for de ledige. Det er også værd at huske på, at de statsligt ansatte i jobcentrene, der hidtil har været taget opgaverne, fortsat vil sidde i jobcentre og hjælpe borgerne i beskæftigelse. De vil blot udføre deres arbejde for kommunen i stedet for staten. Der er således ikke grund til at tro, at indsatsen vil blive dårligere i jobcentrene, eller at der vil blive problemer med at få opgaverne udført. Det vil være det samme personale, som vil udføre de samme opgaver som i dag. Det enstrengede system tilskynder kommunerne til at få flest mulige i job, for når kommunerne får ansvaret for udgifterne, er der nemlig penge at

spare på ydelser og penge at tjene på skatter, uanset hvor den ledige kommer i job.

Det har været fremme, at der nu bliver tale om 91 arbejdsmarkeder, fordi kommunerne ikke kan samarbejde over kommunegrænserne. Jeg synes, det er en styrke, at beskæftigelsesindsatsen er forankret lokalt. Man kender jo de lokale virksomheder og de enkelte ledige, og man ved, hvor jobbene er, og hvad der skal til, for at arbejdsgivere og arbejdstagere kan finde hinanden. Samtidig er jeg sikker på, at der er en bred forståelse i kommunerne for, at samarbejde mellem kommunerne både på kort og på lang sigt vil være en fordel for alle.

Det er naturligvis vigtigt, at der også fremover er en stærk national beskæftigelsesindsats, der kan udnytte mulighederne for at øge beskæftigelsen til gavn for alle landsdele. Derfor er der også foreslået en styrkelse af den nationale beskæftigelsesindsats i forhold til kommunerne. Her får ikke mindst beskæftigelsesregionerne en vigtig opgave med at overvåge beskæftigelsesindsatsen på landsplan og bistå kommunerne med at levere den bedst mulige indsats. Som eksempel kan jeg nævne, at der i alle beskæftigelsesregioner etableres en rådgivningsfunktion, der skal understøtte kommunen og sikre, at kommuner, der måtte få problemer med at leve op til resultatkravene, kan få den fornødne hjælp. Der er tale om en slags udrykningsenhed, som hurtigt og effektivt skal kunne komme og hjælpe de enkelte jobcentre med at løse de udfordringer, som de står over for.

Endvidere har det været fremme, at det ikke er nogen god idé at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn og Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg, bl.a. fordi det vil føre til mindre uafhængighed, når klagebehandlingen lægges under Ankestyrelsen. Jeg er helt uforstående over for, at man kan mene, at Ankestyrelsen og dens beskæftigelsesudvalg skulle være mindre uafhængige end Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Det er vigtigt, at klagesystemet på det beskæftigelsesmæssige område flugter med det enstrengede kommunale beskæftigelsessystem og sikrer en ensartet praksis i klagesystemet. Det enstrengede kommunale beskæftigelsessystem indebærer, at kommunerne fra den 1. januar 2010 overtager ansvaret for finansieringen af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og til aktivering af de forsikrede. Staten yder direkte kompensation til kommunerne for cirka to tredjedele af udgifterne, mens resten af udgifterne kompenseres igennem en særlig tilskudsordning på